

Hoa cúc dại

(truyenngan.com.vn) Cô giật mình, người lảng nhảng thì không nên yêu vội. Uh, nếu được chọn lại, cô sẽ không yêu ai, kể cả Hiên....

Có lẽ cô chưa phải là một người vợ tốt, cái chưa tốt đó có lẽ xuất phát từ việc cô chưa sinh cho anh những đứa con. Dù anh cũng đã 33 tuổi, cô cũng đã 26, cũng không còn trẻ nhưng chưa phải là quá già...

Nhưng thời buổi bây giờ người ta toàn chữa trước rồi mới cưới, cái áp lực ấy nó cứ đè lên lên cái cơ thể ốm yếu hơn 40kg của cô.

Dù anh chữa nửa lời trách móc hay so sánh, nhưng trái tim cô cứ xót mỗi khi thấy những đứa trẻ, những bà bầu dù nặng nề trong bộ quần áo không thời trang, dù rằng mũi bị phồng lên, da có sạm súa, môi có thâm sì, cô vẫn thấy họ đẹp gấp vạn lần mình.

Cô nghĩ mình có thể đánh đổi cái eo 60 này, với cái bụng toàn mỡ kia, để được làm mẹ của những đứa con xinh xắn...

....Và khi đó biết đâu anh sẽ không đi xuống lòng ngòi khoanh chân nữa, sẽ không bỏ cô ở nhà để bia bọt nữa, sẽ không để cô phải tự về nấu cơm, dù cái dạ dày đang quặn thắt. Và có lẽ, mọi người sẽ không gọi cô là con cá rô đực, sẽ không hỏi cô là nhà có bán rau sạch không? Hay đơn giản, họ sẽ chẳng lôi cô vào cái chuyện mà “tao ở nhà phải đi dép trong nhà, sợ dẫm phải nước đá chông mà chữa”.

Uh thiên hạ họ thế đấy, có thích lôi chuyện của người khác ra để nói, để bàn tán. Mà họ không hề biết rằng, họ đang xát muối vào vết thương của người ta...

Cô bảo hạnh phúc là những điều giản đơn, nhưng để hạnh phúc lại không hề đơn giản...vì nó chẳng hề đơn giản, nên cô không mấy khi tìm thấy ở mái nhà của cô và anh, hay cô đòi hỏi quá nhiều? Cô tìm thấy sự an ủi của những người bạn ảo trên face, trên Twoo, trên Messenger, và trên điện thoại. Những người đàn ông, họ biết cách nói chuyện biết cách an ủi, dù cô biết thừa, ở nhà, vợ họ có khi cũng tìm niềm vui giống như cô.

Không phải cô ngoại tình, cô chưa bao giờ gặp mặt họ, nhưng cô có thể cười khi nói chuyện với họ, họ quan tâm tới cảm giác của cô, chí ít, cô cảm thấy mình có giá trị...Ở nhà, cô như một cái bóng của cuộc đời anh vậy, hay là do cô nghĩ lung tung? Cô từng đùa anh, có phần chua chát rằng, em như con ô sin cao cấp của anh vậy, cơm ăn ba bữa, quần áo mặc cả ngày, tối ngủ với chủ, chỉ khác là cô không được nhận lương. Đi làm về cô lao vào nấu cơm, còn anh thì ra kè hóng gió và tán phét, hoặc chơi game trên máy tính, họa hoằn lắm anh tự giác cảm được nồi cơm, mà thực ra cô đã gọi điện nhờ trước, phải nhờ cơ đấy.

Cô bảo, không kỳ vọng quá nhiều vào hạnh phúc, đó là cách tôi đi qua những nỗi đau...

Và tới sáng nay, khi cô bạn cùng cơ quan hỏi về kết quả que thử, cô biết từ ngày mai chỉ còn một mình cô bị gọi là cá rô đực, không còn đồng minh nữa. Cô nhen lên một chút ghen tị, thoảng qua về cái thai đã hồng cách đây 7 tháng của mình. Có chút gì đó ích kỷ, rằng có ai đó cùng cảnh ngộ của mình.

Không, cô không có quyền đó...

Cô chợt nảy ra ý định đi gặp Hiên, người bạn cùng cấp 3, một người đã từng ngỏ lời yêu cô. Nhưng khi đó cô vẫn đang đắm chìm với mối tình đầu...Một mối tình mà cô đã cho đi nhiều hơn những gì cô có...

Hiên bảo: ” Khi nào cậu lấy chồng thì tớ sẽ lấy vợ”

Ngày cô lấy chồng, Hiên đến dự, cái bắt tay đặc trưng của người Yên Bái sau khi chúc rượu làm cô hơi đau, đôi mắt Hiên đỏ ngầu, sâu và xa thẳm...

Ngày Hiên lấy vợ, cô hỏi:

- Hiên có yêu vợ không?

- Cô ấy ngoan, gia đình cũng gia giáo, công việc ổn định...Hiên không nói là có yêu vợ không.

Một ngày Hiên bảo ” Thích hoa cúc nhưng tìm mãi mới được một bông đấy”

Nick fb của cô là Hoa cúc đại...

Của vợ Hiên là Cúc xanh...

Hiên và cô nói chuyện với nhau nhiều trên fb, nhiều hơn cả thời gian cô nói chuyện với chồng. Những tin nhắn của cô cho chồng hầu như không bao giờ có hồi đáp. Đôi lúc cô nhớ chồng quay quắt, gọi điện có hôm thì anh nói chuyện, có hôm anh gắt lên. Trái tim cô lại co quắp lại, cái cảm giác mắc lỗi bị quở trách...

Vợ Hiên cũng chưa có em bé, Hiên bảo Hiên chưa đi đến chợ đã tiêu hết tiền. Cô bảo đi khám xem, Hiên bảo hết tháng mà chưa có sẽ đưa vợ đi...

Đàn bà, là phải biết đẻ.

Ngoài kia có biết bao nhiêu cặp vợ chồng bỏ nhau vì không có con, bao nhiêu người ngoài chồng ngoài vợ, chỉ để có một đứa con...

Nhưng vẫn có những người đàn ông, đủ dũng cảm để ở vậy cả đời với một người vợ không biết đẻ...

Nhưng cô chẳng tin, họ lại không gửi gắm ở đâu đó...

- Với Hiên vợ là lần đầu à?

- Uh

- Còn vợ Hiên, là lần đầu chứ?

- Hiên không biết, có nói đâu mà biết.

- Trời, biết hay không cũng không biết. Hiên khéo thật...

Có nhiều người thích cô, nhưng họ đã gào lên khi hỏi cô, cô bảo đã cho mối tình đầu rồi.

Cô có một người bạn, khi người yêu đề nghị đặt cả hai vào trạng thái đã rồi vì bố mẹ cô bạn phản đối tình yêu của họ, thì cô bạn đã kiên quyết từ chối, dù trước đó, họ đã là của nhau rồi. Cô bạn đó bảo, như thế sau này nhờ đâu nó lại mang mình ra chửi...

Đàn bà, suy cho cùng chữa hay không chữa, vẫn là vì một người đàn ông...

Đi khám, chồng cô bình thường, còn cô phải đi chụp vòi trứng và cổ tử cung nữa.

Cô mơ hồ, là do mình, với mỗi tình đầu, 2 năm, cũng chỉ đơm hoa có một lần, và bỏ, với người thứ hai, không có, và với chồng, một lần, và hỏng...

Cô không phải loại đàn bà hư hỏng, nhưng là một bông cúc dại...đàn bà, mười hai bến nước...và đàn bà, khôn 22 năm, và dại chỉ 15 phút...

Đêm qua cô nằm mơ mình chết, chôn vào quan tài, mà cô lại tỉnh dậy, tối um, tay cầm điện thoại, bấm gọi chồng, nhưng chao ôi, dưới lòng đất thì làm gì có sóng điện thoại chứ. Cô cứ kêu, khóc cho đến khi giật mình tỉnh dậy, nước mắt ướt nhèm, quờ sang bên cạnh, chồng cô chưa về, với tay bật điện thoại 02h29” đêm...

Sáng nay đến cơ quan, mọi người đang chúc mừng cô bạn có thai, và bảo cô cái gì cô cũng không nhớ nữa, chỉ thấy bản thân mình mỉm cười, và nói câu chúc mừng...

Cô lang thang trên con đại lộ, ghé vào quán trà đá gặp Hiên.

- Nếu được chọn lại, cậu sẽ lấy ai?

Cô giật mình, người lảng nhảng thì không nên yêu vội. Uh, nếu được chọn lại, cô sẽ không yêu ai, kể cả Hiên....